

Sygn. akt I ACa 1814/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Robert Obrębski (spr.)

Sędzia SA Edyta Jefimko

Sędzia SO (del.) Ewa Harasimiuk

Protokolant st. sekr. sąd. Joanna Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej (...) w W.

o uchylenie uchwał

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie

z dnia 12 września 2013 r.

sygn. akt I C 811/12

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym w części oraz w punkcie drugim w całości w ten sposób, że oddala powództwo o uchylenie uchwały nr (...) w sprawie udzielenia absolutorium Zarządowi Wspólnoty i uchwały nr (...) w sprawie Planu Gospodarczego na 2012 rok oraz znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty postępowania;**
- 2. oddala apelację w pozostałym zakresie;**
- 3. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty postępowania apelacyjnego.**

Sygn. akt IA Ca 1814/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 lipca 2012 r. J. K. wniosła o uchylenie trzech uchwał Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w W. z dnia 20 lutego 2012 r., dotyczących: zatwierdzenia sprawozdania finansowego za okres od 1 stycznia 2011 r. do 2011 r. do 31 grudnia 2011 r., udzielenia absolutorium zarządowi tej Wspólnoty oraz przyjęcia planu gospodarczego na rok 2012 r. W uzasadnieniu powódka wskazywała na niezgodność udziałów w części wspólnej nieruchomości, które zostały przyporządkowane do poszczególnych właścicieli lokali, z rzeczywistym stanem rzeczy, ujawnionym w dokumentacji i księgach wieczystych, podnosiła, że podjęcie tych uchwał naruszało zasady zarządu nieruchomością wspólną, twierdziła ponadto, że nadwyżka przychodów nad kosztami poniesionymi przez Wspólnotę w 2011 r., podana

w pierwszej z tych uchwał, budzi wątpliwości, nie odpowiada bowiem wartościom, które wynikają z dokumentacji księgowej. Różnice kwotowe we wskazanym zakresie powódka podawała w piśmie procesowym z dnia 20 sierpnia 2012 r., w piśmie z dnia 3 grudnia 2012 r. wskazywała natomiast na brak ciągłości stanów liczników wody, nieprawidłowości w naliczeniu kosztów wywozu śmieci, zaksięgowanie faktury za usługę, która nie została wykonana, jak też zaniechanie rozliczenia zaliczek wniesionych przez właścicieli lokali.

Pozwana wnosiła o oddalenie powództwa. Podnosiła, że w pozwie nie zostały sprecyzowane konkretne zarzuty, ich przedstawienie we wskazanych pismach naruszało termin przewidziany na ich podniesienie i nie zasługiwało na uwzględnienie, zaprzeczała ponadto, aby osobom głosującym zostały przepisane niewłaściwe udziały oraz by podjęte uchwały naruszały zasady prawidłowego zarządu nieruchomością wspólną. Odnosząc się krytycznie do opinii biegłej sądowej A. Z., która została sporządzona w tej sprawie w wyniku uwzględnienia wniosku powódki, strona pozwana zaprzeczała, by miała obowiązek sporządzania sprawozdania finansowego odpowiadającego zasadom określonym w przepisach ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, twierdziła, że obowiązek sporządzania przez wspólnoty mieszkaniowe ewidencji pozaksięgowych kosztów zarządu nieruchomością wspólną, który wynika ze zmienionego art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali, stanowi przejaw uproszczenia rachunkowości prowadzonej przez wspólnoty, wyłącza tym samym konieczność sporządzania sprawozdań finansowych, nie podzielała ponadto szczegółowych zastrzeżeń biegłej i wycieńczeń zawartych w opinii, podnosiła bowiem, że zostały one oparte na zmienionym stanie zapisów księgowych z 25 czerwca 2012 r., pomijały rozliczenie z dnia 13 lutego 2012 r., które zostało przyjęte za podstawę sporządzenia sprawozdania finansowego, zatwierdzonego pierwszą z zaskarżonych uchwał, wskazywała także, że biegła nie sprawdziła dokumentacji źródłowej, lecz z przekroczeniem tezy dowodowej, poddała ocenie sposób prowadzenia księgowości przez pozwaną Wspólnotę, w działaniach której dostrzegła takie wady, które nie były podnoszone w pozwie.

Wyrokiem z dnia 12 września 2013 r. Sąd Okręgowy uchylił uchwały Wspólnoty Mieszkaniowej (...) ⁽¹⁾ w W. z dnia 20 lutego 2012 r.: nr(...) - w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok 2011 r.; nr(...) - w sprawie udzielenia absolutorium zarządowi tej Wspólnoty oraz nr (...) - w sprawie planu gospodarczego na rok 2012 r., zasądził ponadto od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 3336,64 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Na podstawie dowodów z dokumentów złożonym przez strony oraz opinii biegłej A. Z., Sąd Okręgowy ustalił, że podczas zebrania właścicieli lokali znajdujących się w budynku przy ul. (...) w W., do których należy także powódka, poddano pod głosowanie uchwały objęte pozwem, które zostały przyjęte, z tym że przy częściowym zastosowaniu trybu indywidualnego zbierania głosów. Pierwszą z podjętych uchwał, jak ustalił Sąd Okręgowy, zatwierdzone zostało sprawozdanie finansowe za 2011 r., wykazana w nim w szczególności została nadwyżka finansowa w kwocie 127146,37 zł, która została w tej uchwale przeznaczona na powiększenie przychodów w roku następnym, w drugiej z tych uchwał Wspólnota udzieliła absolutorium zarządowi za 2011 r. ze wskazaniem jego składu, w uchwale nr(...) został natomiast przyjęty plan gospodarczy na 2012 r., obejmujący przewidywane wydatki oraz przychody, określone także zostały prace, które miały zostać wszystkich zrealizowane w tym okresie przez zarząd umocowany ich wykonania. Sąd Okręgowy ustalił, na podstawie opinii biegłej, że rozliczenie finansowe Wspólnoty za 2011 r., które zostało dołączone do uchwały nr (...) jako załącznik, nie stanowi sprawozdania finansowego pozwanej, nie spełnia bowiem wymagań określonych w ustawie o rachunkowości, wskazał, że ewidencja księgowa pozwanej Wspólnoty nie została zamknięta przed sporządzeniem rozliczenia za 2011 r., poza zestawieniem obrotów i sald na dzień 31 grudnia 2011 r., które zostało sporządzone w dniu 12 lutego 2012 r., na 25 czerwca 2012 r. przygotowane zostało, według zmienionych zapisów księgowych, osobne zestawienie o innej treści, podniósł ponadto, że rozliczenie kosztów zarządu nieruchomością wspólną było niezgodne z treścią zapisów księgowych, koszty i przychody za 2011 r. zostały bowiem zaniżone w stosunku do zestawień księgowych: o 113849,18 zł w części dotyczącej przychodów, w tym o 44463,52 zł w zakresie zaliczek członków, oraz o 76354 zł w zakresie kosztów działalności, w tym o 6968,34 zł z kosztów podlegających rozliczeniu z członkami. Podane różnice spowodowały, jak ustalił Sąd Okręgowy, że w rozliczeniu za 2011 r. wykazany został niedobór przychodów nad kosztami w wysokości 8832,12 zł, były natomiast podstawy do wykazania nadwyżki w kwocie 28662,91 zł, wskazał także, że w rozliczeniu nie została uwzględniona nadwyżka przychodów nad kosztami z tytułu świadczeń indywidualnych w kwocie 36863,27 zł. W rozliczeniu, jak ustalił Sąd Okręgowy, właściciele lokali zostali obciążeni kosztami o 44981,65 zł wyższymi w stosunku do wydatków

faktycznie poniesionych przez stronę pozwaną. Z treści tego dokumentu wynika ponadto, jak ustalił Sąd Okręgowy, że zapisy księgowe z dnia 25 czerwca 2012 r. wykazały: niższe o 7118.06 zł należności Wspólnoty niż zostało to podane w rozliczeniu za 2011 r.; niższe o 7118.06 zł zobowiązania pozwanej w stosunku do treści tego rozliczenia; wyższe o 8462,49 zł rozliczenia międzyokresowe po stronie aktywów, niż zostało to przyjęte w rozliczeniu, jak też wyższe o podaną kwotę rozliczenia międzyokresowe po stronie pasywów. Sąd Okręgowy ustalił także na podstawie opinii biegłej, że nadwyżka wykazana w uchwale nr (...) na 127146,37 zł, przy uwzględnieniu lat ubiegłych, powinna wynosić 129077,76 zł, wskazał ponadto, że niedobór w kwocie 8832,11 zł, który został podany w rozliczeniu finansowym za 2011 r., według treści ewidencji księgowej należało wykazać jako nadwyżkę przychodów nad kosztami w wysokości 28662,97 zł Sąd Okręgowy ustalił, że przed sporządzeniem rozliczenia finansowego za 2011 r. nie dokonano w pozwanej Wspólnocie rozliczenia zaliczek wnoszonych przez właścicieli lokali na poczet świadczeń indywidualnych za 2011 r., wskazał również, że nie dokonano tego rozliczenia w zakresie dotyczącym bieżących opłat w wysokości 8200,30 zł i nie przedstawiono innego źródła pokrycia tego niedoboru.

Oceniając znaczenie ustalonych okoliczności, Sąd Okręgowy dopatrył się podstaw do uwzględnienia powództwa w zakresie dotyczącym wszystkich uchwał objętych żądaniem pozwu, uznał bowiem, że jako jednostka podlegająca ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, pozwana Wspólnota miała obowiązek prawidłowego sporządzenia sprawozdania finansowego za rok 2011, nie wywiązała się z niego jednak w sposób właściwy, sporządzona w tej sprawie opinii biegłej wykazała bowiem, że rozliczenie, które zostało zatwierdzone uchwałą nr (...) z dnia 20 lutego 2012 r., zawierało liczne błędy, nie odpowiadało więc wymaganiom określonym w powołanej ustawie, zwłaszcza że nie spełniało także określonych w niej wymagań formalnych, nie zostało w szczególności podpisane przez zarząd, nie mogło więc stanowić podstawy do prawidłowego rozliczenia przez Wspólnotę podatku dochodowego, stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym, na podstawie której podmioty obciążone tym obowiązkiem są zobowiązane do prowadzenia ksiąg podatkowych. Sąd Okręgowy wskazał, że dokument, który stanowił podstawę podjęcia uchwały nr (...), można było uznać za pozaksięgowe rozliczenie kosztów zarządu nieruchomością wspólną, o którym jest mowa w art. 29 ust. 1 ustawy o własności lokali, nie było to jednak sprawozdanie finansowe odpowiadające wymaganiom określonym w ustawie o rachunkowości, uznał więc tym samym, że jego zatwierdzenie przez pozwaną naruszało zasady prawidłowego zarządu nieruchomością w rozumieniu przyjętym w art. 25 ust. 1 ustawy o własności lokali i uzasadniało uwzględnienie żądania o uchylenie uchwały nr (...), zwłaszcza że w treści tej uchwały została podjęta druga decyzja, dotycząca przeznaczenia nadwyżki przychodów za 2011 r. na poczet roku następnego, która nie była powiązana z pierwszą, nie mogła więc zostać podjęta przez jedno głosowanie w sytuacji, gdy ewidencja księgowa za 2011 r. nie została zamknięta w sposób trwały przed sporządzeniem zestawienia, które zostało zatwierdzone uchwałą nr (...) z dnia 20 lutego 2012 r., opinia biegłej wykazała natomiast liczne wady tego rozliczenia, także w stosunku do stanu przyjętego w zestawieniu sporządzonym na dzień 25 czerwca 2012 r.

Konsekwencją uchylenia uchwały nr (...)z podanej daty, jak wskazał Sąd Okręgowy w końcowej części uzasadnienia zaskarżonego wyroku, było również uchylenie uchwały nr (...), dotyczącej udzielenia absolutorium zarządowi, jak też uchwały nr (...), w której został zatwierdzony plan finansowy na rok 2012 r., nie doszło bowiem do prawidłowego wykonania przez zarząd określonego w art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy o własności lokali obowiązku przedstawienia sprawozdania z działalności zarządu, w tym sprawozdania finansowego, które powinno stanowić jego podstawą część składową, absolutorium zostało natomiast udzielone tylko na podstawie wadliwego sprawozdania finansowego. Za sprzeczną z zasadami prawidłowego zarządu Sąd Okręgowy uznał więc także uchwałę nr (...), doszukał się więc podstaw w art. 25 ust. 1 tej ustawy do uwzględnienia powództwa także w zakresie dotyczącym tej uchwały. Z tych samych w zasadzie przyczyn Sąd Okręgowy uchylił także uchwałę nr (...), uznał bowiem, że została ona oparta na błędnych założeniach, które wynikały z poważnych nieprawidłowości przy podjęciu przez pozwaną uchwały nr (...), na której oparte zostało przyjęcie planu gospodarczego na rok 2012. O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i § 11 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Do kosztów procesu poniesionych przez powódkę zostały zaliczone wydatki na biegłego w kwocie

3139,64 zł oraz wynagrodzenie i zwrot wydatków pełnomocnika powódki w stawce minimalnej, wynoszącej wraz z opłatą od pełnomocnictwa 1817 zł.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego wniosła pozwana. Zaskarżając ten wyrok w całości, pozwana zarzuciła Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 25 ust. 1 ustawy o własności lokalu przez nieuzasadnione uznanie, że zaskarżone uchwały naruszają zasady prawidłowego zarządu nieruchomością wspólną, jak również sprzeczne z art. 25 ust. 1a tej ustawy uwzględnienie zarzutów, które zostały podniesione po upływie terminu przewidzianego na wniesienie pozwu na podstawie tego przepisu. Następny zarzut apelacji dotyczył naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 30 ust. 1 pkt 2 oraz art. 30 ust. 2 pkt 2 i 3 powołanej ustawy przez nieuzasadnione przyjęcie, że podstawę udzielenia absolutorium stanowi uchwała w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego, wynikające z pominięcia, że dla pozytywnej oceny pracy zarządu znaczenie ma sprawozdanie z działalności zarządu, jak również bezpodstawnego uznania, że jego częścią jest sprawozdanie finansowe oraz że jego sporządzenie stanowi podstawowy obowiązek zarządu. Kolejny zarzut dotyczył wadliwego zastosowania przez Sąd Okręgowy art. 29 ust. 1 ustawy o własności lokali w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o rachunkowości przez nieuzasadnione uznanie, że przepisy drugiej z tych ustaw, w zakresie obowiązku sporządzania sprawozdań finansowych, mają zastosowanie do wspólnot mieszkaniowych. W dalszej kolejności skarżąca zarzuciła Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 22 ust. 3 pkt 10 w zw. z art. 29 ust. 1 ustawy o własności lokali przez pominięcie przy ocenie uchwały nr (...) z dnia 20 lutego 2012 r., że na pozwanej spoczywał obowiązek sporządzenia pozaksiegowej ewidencji kosztów zarządu wspólną częścią nieruchomości, nie zaś sprawozdania finansowego. W apelacji zostały ponadto podniesione liczne zarzuty naruszenia prawa procesowego przez Sąd Okręgowy, w tym art. 321 § 1 k.p.c. przez rozpoznanie sprawy w zakresie tych okoliczności i zarzutów, które nie zostały podane na uzasadnienie powództwa, i przy zaniechaniu wskazania w jego uzasadnieniu zarzutów pod adresem uchwał nr(...) z dnia 20 lutego 2012 r., sprzeczne z art. 217 § 3 w zw. z art. 227 k.p.c. oddalenie wniosków pozwanej o przesłuchanie dwóch świadków, jak również o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron, naruszające art. 230 k.p.c. pominięcie okoliczności podjęcia przez Wspólnotę uchwały z 13 kwietnia 2011 r. w sprawie sposobu prowadzenia ewidencji, przeoczenie, że uchwała nr (...) dotycząca zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok 2011 została podjęta zgodnie z wymienioną uchwałą, jak też przekroczenie zasad swobodnej oceny dowodów i sprzeczne z art. 233 § 1 k.p.c. ustalenie: że sprawozdanie finansowe zostało sporządzone po zakończeniu roku, za który zarządowi zostało udzielone absolutorium, że właściciele lokali podjęli uchwałę nr (...) po rozpatrzeniu sprawozdania zarządu z działalności, że plan gospodarczy na 2012 r. został oparty na nadwyżce, której wysokość została wyliczone w sposób wadliwy, że koszty zarządu i przychody pozwanej zostały zaniżone w stosunku do treści zestawień księgowych, że nie rozliczono zaliczek wpłaconych przez właścicieli lokali za 2011 r. oraz że sprawozdanie finansowe zatwierdzone uchwałą nr(...) nie pochodziło od zarządu. Kolejny zarzut apelacji dotyczył naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 286 k.p.c. przez nieuzasadnione oddalenie wniosku pozwanej o zobowiązanie biegłej do sporządzenia opinii uzupełniającej na podstawie całej dokumentacji księgowo – rachunkowej, jak również o odniesienie się przez biegłą do zarzutów pozwanej do opinii. Ostatni zarzut apelacji dotyczył naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 328 § 2 k.p.c. przez zaniechanie wyjaśnienia w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku prawnej podstawy twierdzenia, że przepisy ustawy o rachunkowości mają zastosowanie do wspólnot mieszkaniowych oraz że sprawozdanie finansowe sporządzone na podstawie tej ustawy stanowi część składową sprawozdania z działalności zarządu. Na podstawie przedstawionych zarzutów skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa oraz o obciążenie powódki kosztami procesu za obie instancje według norm przepisanych, ewentualnie o jego uchylenie oraz przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego jej rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach procesu w postępowaniu apelacyjnym. Na podstawie art. 380 k.p.c., domagała się dopuszczenia i przeprowadzenia przez Sąd Apelacyjny oddalonych wniosków o przesłuchanie dwóch świadków oraz o przeprowadzenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłej, jak również jej zobowiązania do zajęcia stanowiska w zakresie dotyczącym zarzutów, które pozwana sformułowała pod adresem opinii w pismach procesowych z dnia 24 kwietnia i z dnia 10 maja 2013 r.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie w całości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na częściowe uwzględnienie, była bowiem zasadna w zakresie dotyczącym uchylenia przez Sąd Okręgowy uchwały nr (...) z dnia 20 lutego 2012 r., w tym bowiem zakresie znaczna część zarzutów apelacji została podzielona przez Sąd Apelacyjny, nie było natomiast podstaw do uwzględnienia apelacji w części dotyczącej uchwały nr (...) w sprawie zatwierdzenia przez stronę pozwaną sprawozdania finansowego z rok 2011. Ustalenia Sądu Okręgowego były w zasadzie prawidłowe, w szczególności w zakresie dotyczącym wyników finansowych z zarządzania nieruchomością wspólną w roku 2011 r., wynikały bowiem z opinii biegłej A. Z., której wartość dowodowa, w zakresie, w jakim miała ona znaczenie dla tej sprawy, nie została podważona przez skarżącą, mimo zasadności niektórych zarzutów w części dotyczącej zakresu tej opinii, podstawowe jej wnioski dotyczyły jednak istotnych dla tej sprawy okoliczności i zarzutów, na które powódka powoływała się od początku postępowania, w takim też zakresie zostały przyjęte za podstawę rozstrzygnięcia o zasadności apelacji, zwłaszcza w części dotyczącej uchwały nr (...) przeciwko jej zasadności w podanym zakresie przemawiały też niesporne między stronami okoliczności, a przede wszystkim podstawowa sprzeczność, która pojawiła się w stanowisku pozwanej dotyczącym uchwały nr (...) o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego za 2011 r. Z jednej strony bowiem pozwana opierała obronę za twierdzeniu, jakoby powołana ustawa o rachunkowości nie miała zastosowania do wspólnot mieszkaniowych po zmianie treści art. 29 ust. 1 ustawy o własności lokali, jak również że przewidziany w tym przepisie obowiązek sporządzenia pozaskięgowej ewidencji kosztów zarządu nieruchomością wspólną, zastępuje powinność sporządzenia przez takie podmioty sprawozdania finansowego odpowiadającego wymaganiom podanym w ustawie o rachunkowości, z drugiej natomiast strony na potrzeby uzyskania akceptacji działań podejmowanych przez zarząd pozwanej w 2011 r. ze strony właścicieli lokali, faktycznie zostało przygotowane sprawozdanie finansowe, tj. dokument, co do którego pozwana twierdziła na potrzeby tej sprawy, że nie była zobowiązana do jego sporządzenia i przedstawienia do zatwierdzenia członkom pozwanej Wspólnoty, popadła więc z sprzeczność z argumentami, które podnosiła na obronę zaskarżonej uchwały nr (...) z działaniami faktycznie podjętymi, zwłaszcza że protokół zebrania właścicieli z dnia 20 lutego 2012 r. wykazuje, że przygotowane uprzednio sprawozdanie z działalności za 2011 r. zostało przedstawione do dyskusji, nie wynika z niego natomiast, aby została podjęta uchwała o jego przyjęciu albo też odrzuceniu. Powództwem wniesionym w tej sprawie została jednak zaskarżona uchwała nr (...) dotycząca zatwierdzenia sprawozdania finansowego, przy ocenie prawidłowości którego należało zastosować przepisu ustawy o rachunkowości, taki właśnie dokument finansowy został zatwierdzony wskazaną uchwałą, jej przedmiotem nie było natomiast podjęcie decyzji przez członków pozwanej Wspólnoty co do sprawozdania z działalności zarządu za rok 2011 r., ani też zatwierdzenie pozaskięgowej ewidencja kosztów zarządzania nieruchomością wspólną, której obowiązek sporządzenia został ustanowiony w zmienionym art. 29 ust. 1 ustawy o własności lokali.

Uwzględniając powództwo w części dotyczącej uchwały nr (...) przez jej uchylenie, Sąd Okręgowy nie naruszył wskazanych w apelacji przepisów prawa procesowego i materialnego, odmienne stanowisko skarżącej nie zasługiwało natomiast na uwzględnienie. Nie można wprawdzie zaprzeczyć, że termin na wytoczenie powództwa przewidzianego art. 25 ustawy o własności lokali należy odnosić nie tylko do czynności wniesienia pozwu niedotkniętego brakami, ale również do sformułowania zarzutów podanych na uzasadnienie żądania pozwu o uchylenie wskazanej w nim uchwały, późniejsze powołanie bowiem całkowicie nowych zarzutów, które nie zostały podniesione w pozwie, nie może odnosić skutków ze względu na naruszenie terminu na wniesienie takiego powództwa, w tym zakresie należy więc podzielić pogląd, który Sąd Apelacyjny w Krakowie wyraził w wyroku z dnia 30 listopada 2012 r., IA Ca 1116/12 oraz w wyroku z dnia 19 lutego 2004 r., IA Ca 1297/03. Nie można jednak przyjąć, aby w trakcie postępowania strona nie mogła wskazywać dodatkowego uzasadnienia zarzutu ogólnie nawet podniesionego w pozwie, przede wszystkim jednak nie było w tej sprawie podstaw do uznania, że wobec uchwały nr (...) powódka nie zgłosiła w pozwie takich zarzutów, które zostały wykazane w dalszym toku postępowania, dawały więc podstawę do uwzględnienia zawartego w nim żądania. Przyjęcie poglądu, jakoby ustawa o rachunkowości, w części dotyczącej sprawozdania finansowego, nie miała zastosowania do wspólnot mieszkaniowych, musiałoby się wiązać z uznaniem zasadności powództwa w części dotyczącej uchwały nr (...) już ze względu na przedmiot ten uchwały, tym bardziej wykazywałoby brak spójności w linii obrony przyjętej w tej sprawie przez pozwaną, a tym samym o bezzasadności tej części apelacji, jednakże nawet odrzucenie tego stanowiska, czyli przyjęcie, że samo podjęcie uchwały o zatwierdzeniu tego sprawozdania nie było sprzeczne w przepisami ustawy o rachunkowości, nie mogło uzasadniać apelacji, zebrany w tej sprawie

materiał dowodowy wykazał w sposób w pełni wystarczający, że sprawozdanie finansowe, które zostało zatwierdzone uchwałą nr(...) z dnia 20 lutego 2012 r., zostało sporządzone sprzecznie z przepisami tej ustawy, podjęcie tej uchwały naruszało więc zasady prawidłowego zarządu nieruchomością wspólną, w tym zakresie powództwo zostało więc prawidłowo uwzględnione, zaś odmienny pogląd skarżącej nie zasługiwał na uwzględnienie. Nie można było ponadto podzielić zarzutu naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. w zakresie zaniechania podania przez Sąd Okręgowy argumentów uzasadniających zastosowanie tej ustawy do pozwanej, za wystarczające należało bowiem uznać powołanie przez Sąd Okręgowy wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 stycznia 2009 r., II FSK 1508/2997, obszerny fragment uzasadnienia którego zostały przytoczone z pisemnym motywach zaskarżonego wyroku, zwłaszcza że tego rodzaju zarzut, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, tylko wówczas uzasadnia uwzględnienie apelacji przez uchylenie wyroku, gdy uniemożliwia przeprowadzenie kontroli instancyjnej zaskarżonego wyroku (por. wyrok z dnia 6 lipca 2011 r., I CSK 67/11, wyrok z dnia 3 lutego 2012 r., IUK 290/11 oraz wyrok z dnia 14 lutego 2012, II PK 139/11, tak też wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 8 marca 2012 r., IA Ca 141/12 i wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 sierpnia 2012 r., IIIA Ua 384/12). W rozpoznawanej sprawie, także w części dotyczącej uchwały nr 1 z dnia 20 lutego 2012 r., taka sytuacja nie wystąpiła.

Sprzeczność sprawozdania finansowego zatwierdzonego uchwałą nr (...) z przepisami ustawy o rachunkowości wynikała ze wniosków opinii biegłej, którą zasadnie Sąd Okręgowy wykorzystał do poczynienia części ustaleń istotnych dla tej sprawy, przyznać jednak należy, że jej zakres przekraczał tezę dowodową zawartą w postanowieniu Sądu Okręgowego, którym wniosek powódki został uwzględniony. Podzielając częściową zasadność zarzutu naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 286 w zw. z art. 233 § 1 k.p.c., podnieść z drugiej strony należy, że wskazane uchybienie nie miało wpływu na wynik sprawy we wskazanym zakresie, podstawy do uchylenia uchwały nr(...) wynikały bowiem z części opinii, która odpowiadała zarzutom powódki, przede wszystkim sformułowanym w pozwie. O ile powódka nie zdołała wykazać zasadności zarzutu dotyczącego rozbieżności pomiędzy udziałami właścicieli lokali w części wspólnej budynku i gruntu, które zostały podane na liście użytej do głosowania, a rzeczywistym ich stanem, o tyle opinia wykazała przede wszystkim nieprawidłowe wyliczenie nadwyżki przychodów nad kosztami, która została podana w treści uchwały nr(...) na kwotę 127146,37, z wyliczeń biegłej wynikało bowiem, że wskazana pozycja bilansowa powinna wynosić 129077,76 zł. Niezależnie więc od zasadności innych, licznych zarzutów, które biegła sformułowała we wnioskach opinii, na które rzeczywiście powódka nie powoływała się w pozwie, lecz po upływie terminu na wytoczenie powództwa z art. 25 ustawy o własności lokali, nie można było uznać, aby zarzut wadliwego wyliczenia wskazanej nadwyżki nie został podany w pozwie, wynikał bowiem jednoznacznie z jego uzasadnienia i musiał zostać zbadany przez Sąd Okręgowy, w dalszym toku postępowania, w tym w piśmie z dnia 13 sierpnia 2012 r. powódka uzupełniała uzasadnienie tego zarzutu, nie podnosiła natomiast nowych zarzutów, które zostały zgłoszone w piśmie z dnia 3 grudnia 2012 r. i jako spóźnione nie zasługiwały na zbadanie. Niezależnie ponadto od zastrzeżeń, które pozwana zgłosiła co do zakresu opinii biegłej sądowej, we wskazanej części nie można było uznać, aby badając ten zarzut i uwzględniając powództwo także na tej podstawie, Sąd Okręgowy z naruszeniem art. 321 § 1 k.p.c. uwzględnił spóźnione zarzuty albo by orzekał na podstawie faktów, na które powódka nie powoływała się w pozwie. Podstawą jego uwzględnienia w zakresie dotyczącym uchwały nr (...) były ponadto fakty, co do których nie było sporu między stronami, czyli które zostały wskazane także przez pozwaną, w szczególności przy zgłaszaniu zastrzeżeń wobec opinii biegłej sądowej. Skarżąca przyznawała, po pierwszej, że sprawozdanie finansowe, które zostało zatwierdzone powołaną uchwałą, nie zostało podpisane przez członków zarządu, zgodnie z art. 52 ust. 2 powołanej ustawy o rachunkowości, wystąpiła więc jego wada formalna, która nawet samodzielnie uzasadniała uwzględnienie powództwa przez uchylenie tej uchwały. Na uwzględnienie nie zasługiwał także zarzut wadliwego ustalenia przez Sąd Okręgowy, jakoby wskazana uchwała nie pochodziła od zarządu pozwanej Wspólnoty, z uzasadnienia wyroku objętego apelacją nie wynika bowiem, aby Sąd Okręgowy poczynił takie ustalenie. Strona skarżąca, stawiając taki zarzut, nie dostrzegła różnicy między przygotowaniem informacji podlegającej zamieszczeniu w dokumencie a jego podpisaniem przez uprawnione osoby. Niezależnie od tego, że okoliczność przygotowania przez zarząd pozwanej Wspólnoty sprawozdania zatwierdzonego uchwałą nr (...), nie była w tej sprawie kwestionowana, także przez powódkę, niepodpisana jego treść pozostała tylko projektem, nie uzyskała natomiast formalnego statutu przewidzianego ustawą o rachunkowości z tej właśnie przyczyny, że nie została opatrzona podpisami złożonymi przez osoby wskazane w treści powołanego przepisu. Twierdzenie skarżącej, że ustawy o rachunkowości nie stosuje się

do wspólnot mieszkaniowych, było o tyle pozbawione słuszności, że w sytuacji, gdy ten dokument został jednak sporządzony przez skarżącą, powinien spełniać wymagania formalne wynikające z tej ustawy, zwłaszcza w sytuacji, gdy został przedstawiony do zatwierdzenia organowi, który był w tym zakresie właściwy, stosownie do art. 53 powołanej ustawy. Po drugie, jak zasadnie wskazał Sąd Okręgowy, tego rodzaju dokument powinien zostać oparty na danych, które nie mogły ulegać zmianie po jego zatwierdzeniu przez właściwy organ, tymczasem nawet z twierdzeń pozwanej Wspólnoty wynikało, że ponad trzy miesiące po podjęciu uchwały zatwierdzającej sprawozdanie finansowe za zakończony rok działalności zarządu, poszczególne pozycje zostały przeksięgowane. W efekcie tych czynności, w rozliczeniu sporządzonym 25 czerwca 2012 r., podstawowe wskaźniki uległy zmianie. Niezależnie od zakresu opinii, którą sporządziła w tej sprawie biegła, wykraczając poza zakres tezy dowodowej, nie można było uznać, aby krytyczna ocena wskazanych czynności nie mieściła się w zakresie zlecenia ze strony Sądu Okręgowego, miała bowiem podstawowy wpływ na ustalenie końcowej wielkości nadwyżki, którą powódka podważała od początku postępowania. Wskazane uchybienia na etapie sporządzenia sprawozdania finansowego za 2011 r. były wystarczające do uwzględnienia powództwa w zakresie dotyczącym uchwały nr(...), nawet bez wykorzystania dalszych, bardziej szczegółowych wniosków, które biegła sformułowała w opinii, zwłaszcza że nie można było się zgodzić z zarzutem wadliwego oddalenia przez Sąd Okręgowy wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej oraz zobowiązania biegłej do ustosunkowania się do zastrzeżeń, które strona pozwana w tej sprawie zgłosiła pod adresem opinii sporządzonej przez biegłą.

Formułując wskazany zarzut, pozwana popadła ponownie w sprzeczność, zarzucała bowiem biegłej wykroczenie poza zakres tezy dowodowej, a mimo to wnioskowała o przeprowadzenie dodatkowych czynności dowodowych właśnie w odniesieniu do okoliczności, które wykraczały poza zarzuty, które powódka zgłosiła w terminie. Nie można było ponadto zgodzić się z zarzutem, jakoby Sąd Okręgowy uniemożliwił biegłej odniesienie się do zastrzeżeń zgłoszonych przez pozwaną w dwóch pismach procesowych powołanych w apelacji, z protokołu rozprawy przeprowadzonej przed Sądem Okręgowym w dniu 29 sierpnia 2013 r. wynika bowiem jednoznacznie, że biegła złożyła ustne, niemniej obszernie oraz dokładne wyjaśnienie pisemnej opinii, w którym odnosiła się przede wszystkim do zastrzeżeń pozwanej, która miała możliwość bezpośredniej konfrontacji z biegłą, skorzystała z prawa do zadawania pytań oraz uzyskiwała obszernych odpowiedzi ze strony biegłej. Wniosek o zobowiązanie biegłej do sporządzenia pisemnej odpowiedzi na zarzuty pozwanej był więc niezasadny, jego oddalenie, w ocenie Sądu Apelacyjnego, było prawidłowe, nie było tym samym podstaw do przeprowadzenia tej czynności w postępowaniu przed sądem odwoławczym, przyznać zaś należy, że z zachowaniem wymagań formalnych, wynikających z aktualnego stanowiska Sądu Najwyższego (por. np. wyrok z dnia 3 lutego 2010 r., II CSK 286/09, wyrok z dnia 24 września 2009 r., IV CSK 185/09 czy też uchwałę z dnia 27 października 2005 r., III CZP 55/05), strona pozwana zgłosiła stosowne w tym zakresie zastrzeżenie do protokołu, zgodnie z art. 162 k.p.c., w apelacji powołała się ponadto na art. 380 k.p.c., zachowała tym samym formalne uprawnienie do powoływania w apelacji na tego zarzutu, z podanych względów nie wykazała jednak jego zasadności. Zamiast żądać dalszego wyjaśnienia opinii sporządzonej przez biegłą A. Z., pozwana mogła co najwyżej wystąpić o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego, musiałaby jednak wykazać podstawy uwzględnienia tego wniosku, nie może bowiem uzasadniania takiego wniosku stanowić niezadowolony strona z opinii wykonanej w sprawie (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1974 r., CR 526/74, z dnia 4 sierpnia 1999 r., I PKN 20/99, z dnia 1 lutego 1974 r., II CR 5/74, z dnia 30 maja 2007 r., IV CSK 41/07, z dnia 24 maja 2005 r., V CK 659/04, z dnia 10 stycznia 2002 r., II CKN 639/99 i z dnia 18 października 2001 r., IV CKN 478/00, jak też wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 5 czerwca 2002 r., IA Ca 811/02). Przede wszystkim jednak pozwana nie wystąpiła z wnioskiem o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego przed Sądem Okręgowym, ani w apelacji, przeoczyła tym samym, że merytoryczne wnioski przeprowadzonego dowodu z opinii biegłego mogą zostać obalone tylko przez inną opinię tego samego rodzaju o większej wartości dowodowej, nie jest do tego wystarczające natomiast ani doświadczenie sądu orzekającego, a zwłaszcza przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków, które z tej przyczyny nie zostały dopuszczone i przeprowadzone podczas rozprawy apelacyjnej (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2003 r., I CKN 1622/00 oraz z dnia 24 listopada 1999 r., I CKN 223/98). Dodatkowo należy wskazać, że okoliczności niesporne, w tym podane przez skarżącą, wykazywały, jak zaznaczono, wystarczające podstawy do tego, aby powództwo zostało uwzględnione w zakresie dotyczącym uchwały nr (...), także z tego powodu wskazane dalsze wnioski dowodowe pozwanej nie mogły zostać uznane za uzasadnione. Apelacji nie mogły uzasadniać także

zarzuty dotyczące naruszenie przez Sąd Okręgowy art. 29 ust. 2 i art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy o własności lokali, z uzasadnienia wyroku objętego apelacją nie wynika bowiem, aby sprawozdanie finansowe za 2011 r. Sąd Okręgowy uznał za część sprawozdania z działalności zarządu, jak również by przyjął, że pozwana jako wspólnota mieszkaniowa nie miała obowiązku sporządzenia pozaksięgowej ewidencji kosztów zarządu nieruchomością wspólną, który został przewidziany pierwszym z powołanych przepisów. Przeciwnie, przedmiotem uchwały nr(...) z dnia 20 lutego 2012 r., nie była ani wskazana ewidencja, ani też sprawozdanie z działalności zarządu za 2011 r., Sąd Okręgowy nie wypowiadał się więc na temat prawidłowości tych dokumentów finansowych, ani też o ich zgodności z zasadami zarządu nieruchomością wspólną, uwzględnił natomiast powództwo o uchylenie uchwały zatwierdzającej tylko sprawozdanie finansowe, które zostało faktycznie sporządzone przez pozwaną, winno więc odpowiadać wymaganiom prawnym, w tym formalnym, które zostały przyjęte dla takich dokumentów w ustawie o rachunkowości. Sprawozdanie zatwierdzone powołaną uchwałą nie odpowiadało wskazanej regulacji, nie mogło więc zostać zatwierdzone, podjęcie natomiast uchwały nr (...) naruszało zasady prawidłowego zarządu nieruchomością wspólną.

Apelacja pozwanej zasługiwała na uwzględnienie w zakresie dotyczącym uchwał nr(...), oceniając okoliczności tej sprawy pod kątem zarzutów apelacji, które zostały skierowane do tej części zaskarżonego wyroku, Sąd Apelacyjny dopatrył się bowiem postaw do jej uwzględnienia. Zasadny był zwłaszcza zarzut naruszenia art. 25 ust. 1 ustawy o własności przez uchylenie uchwały dotyczącej udzielenia absolutorium zarządowi pozwanej na podstawie zarzutów, które wykazywały wprawdzie wadliwość uchwały nr (...), ich automatyczne odniesienie do uchwały nie dotyczącej sprawozdania finansowego na 2011 r. nie było jednak uzasadnione i nie pozwalało na uchylenie uchwały nr(...), wykładnia art. 29 ust. 1 i art. 30 ust. 1 i 2 powołanej ustawy nie dawała bowiem podstawy do przyjęcia, że nieprawidłowe sporządzenie sprawozdania finansowego miało istotny wpływ na udzielenie zarządowi absolutorium z działalności zarządu, z żadnego z tych przepisów nie wynika bowiem, aby zatwierdzenie tego rodzaju sprawozdania miało wpływ na podjęcie decyzji dotyczącej oceny pracy zarządu w sytuacji, gdy przez właścicieli lokali nie została podjęta negatywna decyzja odnosząca się do sprawozdania zarządu z działalności wspólnoty, które nie musi się sprowadzać do finansowych tylko aspektów funkcjonowania nieruchomości wspólnej i wspólnoty jako podmiotu nią zarządzającego. Analiza powołanych przepisów wykazuje, że po zakończeniu kolejnego roku, zarząd wspólnoty obowiązany jest przedstawić sprawozdanie ze swojej działalności na zebraniu wspólnoty, które ma obowiązek zwołać do końca pierwszego kwartału roku następnego, wskazuje ponadto, że istotnym elementem tego sprawozdania jest zaprezentowanie pozaksięgowej ewidencji kosztów zarządu nieruchomością wspólną, podjęcie uchwały co do udzielenia absolutorium powinno być bowiem związane z zatwierdzeniem przez właścicieli lokali sprawozdania z działalności zarządu, nie zaś sprawozdania finansowego, którego obowiązek sporządzenia wynika z ustawy o rachunkowości i ma znaczenie w zakresie rozliczenia się przez wspólnotę mieszkaniową z organami administracji skarbowej oraz innymi organami państwa. Intencją wprowadzenia w art. 29 ust. 1 ustawy o własności lokali obowiązku prowadzenia przez zarząd pozaksięgowej ewidencji kosztów zarządu nieruchomością wspólną było więc nie tyle istotne uproszczenie zasad sporządzania przez wspólnoty dokumentacji księgowej, ile umożliwienie oraz ułatwienie członkom wspólnot mieszkaniowych zapoznania się z finansowymi aspektami ich funkcjonowania, które pozwala na łatwiejsze podjęcie decyzji w zakresie zatwierdzenia sprawozdania z działalności wspólnoty oraz udzielenia absolutorium jej zarządowi, od właścicieli lokali, będących w przeważającej większości osobami fizycznymi, nie można bowiem wymagać znajomości ustaw regulujących szczegółową rachunkowość oraz zasady sporządzania klasycznych sprawozdań finansowych. Nawet wadliwe sporządzenie takiego sprawozdania, którego przedstawienie podczas corocznego zebrania wspólnoty nie stanowi obowiązku zarządu w świetle art. 30 ust. 2 ustawy o własności lokali, nie musi pociągać za sobą podjęcia przez członków wspólnoty negatywnej decyzji co do sprawozdania z działalności zarządu, jej treści nie można w każdym razie z góry uprzedzać, zanim taka uchwała nie zostanie faktycznie podjęta. Przenosząc to stwierdzenie na grunt okoliczności rozpoznawanej sprawy, wskazać po raz drugi należy, że podczas zebrania pozwanej Wspólnoty w dniu 20 lutego 2012 r. sprawozdanie z działania zarządu było wprawdzie przedstawione, z jego zapisu zawartego w protokole nie wynika jednak, aby podejmowana była właściwa uchwała dotycząca jego zatwierdzenia, brak jest natomiast prawnych podstaw do utożsamienia uchwały o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego z uchwałą dotyczącą sprawozdania z działalności zarządu, tak jak nie można na gruncie obowiązującego stanu prawnego uznać sprawozdania finansowego, do którego zastosowanie ma ustawa o rachunkowości, za sprawozdanie z działania zarządu, o którym jest mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 oraz w art.

30 ust. 2 pkt 2 ustawy o własności lokali. W sytuacji więc, w której członkowie pozwanej Wspólnoty nie podejmowali na posiedzeniu w dniu 20 lutego 2012 r. uchwały o zatwierdzeniu sprawozdania z działalności zarządu, nawet uchylenie uchwały zatwierdzającej sprawozdanie finansowe, które nie musiało stanowić przedmiotu takiej uchwały pozwanej Wspólnoty, nie pociągało za sobą konieczności uchylenia uchwały o udzieleniu absolutorium jej zarządowi, odmienne stanowisko Sądu Okręgowego naruszało natomiast powołane przepisy i art. 30 ust. 2 pkt 3 wskazanej ustawy, z którego jednoznacznie wynika związek pomiędzy uchwałą co od sprawozdania zarządu a pozytywną oceną jego pracy, nie wynika natomiast z tego przepisu, aby we wskazanym zakresie decydujące znaczenie miała uchwała odnosząca się do sprawozdania finansowego, którego pozwana Wspólnota nie musiała w ogóle zatwierdzać podczas zebrania wyznaczonego na dzień 20 lutego 2012 r., mogła bowiem stosowną decyzję podjąć przy innej okazji i bez związku z udzieleniem absolutorium zarządowi. W części dotyczącej uchwały nr(...) zaskarżony wyrok wymagał więc zmiany przez oddalenie powództwa o uchylenie tej uchwały, nie można było tylko zgodzić się z zarzutem, że także w tym zakresie uzasadnienie tego wyroku nie wyjaśniało przyczyn uchylenia wskazanej uchwały, stanowisko Sądu Okręgowego było natomiast nieuzasadnione, naruszało wskazane przepisy i zasługiwało na zmianę we podany sposób.

Z podobnych względów apelacja pozwanej zasługiwała na uwzględnienie w zakresie dotyczącym uchwały nr (...) dotyczącej planu gospodarczego na rok 2012, który pozwana wspólnota miała obowiązek uchwalić w wykonaniu art. 30 ust. 2 pkt 1 powołanej ustawy i w związku z zatwierdzeniem sprawozdania z działalności zarządu w roku poprzednim, nie zaś w wyniku zatwierdzenia przez członków sprawozdania finansowego. Także w tym zakresie Sąd Okręgowy z naruszeniem wskazanego przepisu dopatrył się związku pomiędzy uchyleniem uchwały nr (...) a zgodnością uchwały nr(...)z zasadami prawidłowego zarządu nieruchomością wspólną, przeoczył ponadto treść uchwały o przyjęciu planu gospodarczego na rok 2012 r., zwłaszcza że został w niej określony zakres prac remontowych oraz łączna ich wartość na kwotę 80000 zł. W treści tej uchwały zostało zamieszczone odesłanie do załącznika nr (...), nie został on jednak złożony przy pozwie, przy ocenie zasadności zawartego w nim żądania nie było więc w ogóle możliwe odniesienie się do poszczególnych pozycji i określenie znaczenia zawartych w nim zapisów do sytuacji finansowej wspólnoty, wywołanej przez uchylenie uchwały nr (...) o zatwierdzeniu wadliwego sprawozdania finansowego, zwłaszcza że z opinii biegłej sądowej, sporządzonej przed Sądem Okręgowym, nie wynika, aby naruszenie przepisów ustawy o rachunkowości przy wykonaniu wskazanego sprawozdania uniemożliwiało realizację planów gospodarczych na rok 2012 r. Przeciwnie, z powołanej opinii wynika, że nadwyżka przychodów na kosztach, która została obliczona przy uwzględnieniu wyników z poprzednich lat oraz stanu finansów pozwanej Wspólnoty po zmianach wynikających z treści rozliczenia dokonanego na dzień 25 czerwca 2012 r., przeniosła nawet kwotę nadwyżki, która została podana w uchwale nr(...) nie było tym samym podstaw do uznania, że uchylenie tej uchwały znacząco utrudni albo wręcz uniemożliwi wykonanie planu gospodarczego, który pozwana Wspólnota przyjęła na rok 2012 r. W zakresie dotyczącym uchwały nr (...) Sąd Okręgowy bezzasadnie uznał więc powództwo za uzasadnione, z naruszeniem art. 25 ust. 1 powołanej ustawy przyjął, że jej podjęcie naruszało zasady prawidłowego zarządu nieruchomością wspólną oraz że z tego powodu wskazana uchwała podlega uchyleniu. Uznając wskazane zarzuty apelacji za uzasadnione, Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo w części dotyczącej uchwały nr(...) zatwierdzającej plan gospodarczy pozwanej wspólnoty na 2012 r. Częściowe uwzględnienie apelacji uzasadniało ponadto wzajemne zniesienie kosztów procesu, które obie strony poniosły przed Sądem Okręgowym, stosownie do art. 100 in principio k.p.c. Opłata od pozwu oraz rozliczone przez Sąd Okręgowy, przed wydaniem zaskarżonego wyroku, koszty sporządzenia opinii przez biegłą zostały bowiem wprawdzie poniesione przez powódkę, z trzech uchwał objętych żądaniem, powództwo zostało ostatecznie uwzględnione w zakresie dotyczącym jednej uchwały, w pozostałym zakresie zostało zaś oddalone, strona pozwana została ponadto obciążona kosztami udziału biegłej w ustnym wyjaśnieniu pisemnej opinii, które zostało przeprowadzone podczas ostatniego terminu rozprawy.

Częściowe uwzględnienie apelacji uzasadniało także wzajemne zniesienie pomiędzy stronami kosztów postępowania apelacyjnego, stosownie o art. 100 w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., podstawowy zakres zarzutów podniesionych w apelacji oraz związany z tym nakład pracy pełnomocnika pozwanej Wspólnoty dotyczył bowiem uchylenia uchwały nr (...), jednakże w tym właśnie zakresie apelacja nie była uzasadniona.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 386 § 1 k.p.c., w zakresie natomiast, w którym apelacja została oddalona – zgodnie z art. 385 k.p.c., Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.